

Erhvervsøjemed forfærdige den patenterede Genstand eller anvende den patenterede Fremgangsmaade. Som Følge heraf bliver den, som indfører, forhandler eller forfærdiger i Erhvervsøjemed en Genstand, som er patenteret, straffet; den, der benytter den, derimod ikke. Saaledes maa Betydningen af Bestemmelsen blive. Jeg skal i og for sig ikke indvende noget derimod; det er ganske klart, at i Realiteten er det en ret betydelig Indskrænkning i Patentbeskyttelsen, derom kan der ikke være Tvivl. Hvorledes det derimod vil komme til at virke i Livet, over for Personer og Institutioner, tror jeg, ingen vil forlange, at man i dette Øjeblik skulde være i Stand til at udtale sig om, men at det er en reel Forandring, naar man lader Spørgsmaalet „Bedrift“ gaa ud og affatter Bestemmelsen, som her er foreslaaet, kan der ikke være Tvivl om. — Under Nr. 16 er der stillet Ændringsforslag af et Mindretal, og det er en ligefrem Følge af Ændringsforslaget Nr. 2. Den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at naar Nr. 2 falder, maa Nr. 16 være bortfaldet med det samme. — Jeg maa nævne Ændringsforslaget under Nr. 22 og meget fraraabe det. Det gaar ud paa, at der skal sættes Punktum efter „indleveret“, og at Ordene: „eller har fortsat efter at have faaet dette at vide“ skulle stryges. Det forekommer mig, at det vilde være noget underligt, om vedkommende skulde kunne gøre noget saadant, og lidet passende for ikke at sige lidet moralsk, at vedtage et saadant Forslag. — Under Nr. 24 er der foreslaaet, at § 7 skulde udgaa, og det ærede Medlem, som saa stærkt motiverede, hvorfor Ministeren ikke maatte afgøre Sagen, hvor Staten skulde vedtage Patentet, har vistnok glemmt, at § 7 foreslaaes at udgaa. Efter denne Paragraf er det forbeholdt Staten at forfærdige og lade forfærdige Krigsmateriel til Hær og Flaade, uden at noget Patent derimod kan gøres gældende. Det ærede Medlem vil jo se, at derved svinder den meget store og betydelige Beskyttelse af det. Regeringen har foreslaaet, og det ærede Medlem kan ikke sige, at det, her er foreslaaet i Bestemmelsen under Nr. 24, gaar langt videre end Regeringens Forslag, thi dette Tal foreslaar § 7 udstemt. Ganske vist bliver Omraadet lidt udvidet under Nr. 25, for saa vidt Staten i det hele taget vil benytte Patentet, men det forekommer mig dog, at der kan ikke siges saa meget mod den Ting, som her er foreslaaet, og jeg kan ikke tro, at det vil have en saa alvorlig Betydning, at man virkelig skulde kunne modsætte sig det ret længe eller for Alvor. Jeg kan altsaa ikke

erkende, at dette Forslag gaar videre end det, Regeringen har forlangt. Om ærede Medlemmer ville bevilge det. Regeringen har forlangt, og lade § 7 staa, saa er det en ganske anden Sag, saa kunne vi tale nærmere om Tingen. Jeg maa i øvrigt omtale Forslag under Nr. 28 og beklage overordentlig, at dette er stillet. For det første vil man indskrænke Patentkommissionens Medlemmer fra 6 til 5. Jeg skal tillade mig at bemærke, at Kommissionen har foreslaaet i sin Tid 6 Medlemmer, Regeringen har foreslaaet 8. Det var af Hensyn til Krigs- og Marineministre, der ønskede Repræsentanter. Det har jeg frataget, kun ønsker jeg fremdeles, at det skulde blive 6, og jeg vil meget paastønne, om vi kunde faa dem, der er naturligvis særlige Grunde, hvorfor man ønsker et saadant Tal; værre er det imidlertid, at man har ladet Formanden gaa ud, stillet lige med andre Medlemmer af Kommissionen, uden at ville gøre det til en Embedsstilling, en forpligtet Stilling, og med en Motivering, der for mig uægtelig er lidt mærkelig. Er der noget Øjeblik, hvor det er af Bigtighed at have en Mand, om hvem man kan sige, at han er Formand for Patentkommissionen og skal ofre sig for den Opgave og sætte Loven i Værk, da er det lige, naar Loven er bleven givet. Det gælder da ikke blot om at faa det ny ført ud i Livet, men ogsaa det meget vanskelige Forhold med Hensyn til Overførelsen af de gamle Patenter under de Rettigheder, der gives ved den ny Patentlov, og som bekendt er der en Bestemmelse derom. Altsaa vil jeg meget beklage, om man vil ende med at sige, at der ikke i Spidsen for Patentkommissionen maa staa en Mand, for hvem det virkelig er en Opgave, et Hovederhverv at ordne, at administrere disse Forhold. Det vilde være højt uheldigt og lidet fyldestgørende, og derfor beklager jeg meget, at man er kommet ind paa dette Forhold her, og jeg maa ogsaa forbeholde mig paa senere Stadier at komme tilbage dertil. Jeg tror, det vil være meget skadeligt for Forholdene ved Patentordningen her i Landet, om man ikke i Virkeligheden vil sætte en Mand i Spidsen for Patentvæsenet og sige: Der har du din Opgave, og den skal du passe, og blot det! Det vil blandt andet ogsaa føre til, at de Forhandlinger, der ibelig maa føres med Patentøgere, ikke kunne ventes udførte paa fyldestgørende Maade, naar man blot gør det til Hovederhverv for en eller anden Embedsmand, som der nærmest maatte blive Tale om. Af en saadan kan man ikke forlange det, som man kan forlange af en Mand,